

Sygn. akt VI Gz 196/16

POSTANOWIENIE

Dnia: 1 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SSO Beata Hass- Kloc (spr)

SSO Marta Zalewska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosków:

- J. S. - członka Zarządu (...)

Sp. z o.o. w L.

- Fabryki (...) Sp. z o. o. w L.
- (...) Sp. z o. o. w R.
- Dłużnika (...) Sp. z o. o. w L.

o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu

- **na skutek zażalenia wnioskodawcy (...) Sp. z o. o. w R.**

na Postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego – Sekcja ds. restrukturyzacyjnych i upadłościowych z dnia 31 maja 2016r, sygn.

akt V GU 56/13/52 w przedmiocie uzupełnienia o rozstrzygnięciu w zakresie

obowiązku ponoszenia kosztów w postaci wynagrodzenia (...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy – Sekcja ds. restrukturyzacyjnych i upadłościowych z dnia 31 maja 2016r, sygn. akt V GU 56/13/52 uzupełnił Postanowienie z dnia 14 listopada 2014r w przedmiocie ustalenia ostatecznej wysokości wynagrodzenia Nadzorca Tymczasowego Sądowego w ten sposób ,że obciążył kosztem związanym z tym wynagrodzeniem wnioskodawcę (...) Sp. z o. o. w R..

W pisemnych motywach powyższego podał ,że Postanowieniem z dnia 14 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy ustalił ostateczną wysokość wynagrodzenia (...) Sp. z o. o. w L. na kwotę 3.000,00 zł.

Dalej naprowadził ,że postanowienie nie zawierało rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku ponoszenia tego kosztu przez jedną ze stron postępowania , a więc zgodnie z treścią przepisu art. 351 § 1 k.p.c. , którą przytoczył stwierdził ,że niniejsze postanowienie winno zawierać orzeczenie w zakresie obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wynagrodzeniem przez jedną ze stron postępowania.

Wskazał następnie ,że przedmiotowe postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości Dłużnika (...) Sp. z o. o. w L. toczyło się z wniosku trzech wierzycieli:

- J. S. - członka Zarządu (...) Sp. z o. o. w L.,
- Fabryki (...) Sp. z o. o. w L.,
- (...) Sp. z o. o. w R..

Podał przy tym ,że tylko jeden z nich tj. (...) Sp. z o. o. w R. wniósł o zabezpieczenie majątku Dłużnika poprzez ustanowienie (...), z którym to wiązało się niniejsze wynagrodzenie zgodnie z dyspozycją art. 162 ust. 1 w zw. z art. 38 ust. 1 i 2 pr. up. i n.

Powołał się w tym miejscu na treść art. 2 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przyjmując ,że za taki właśnie wydatek należy uznać wynagrodzenie (...) w toku postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Zwrócił uwagę , iż ustanowienie (...) w sytuacji gdy wnioskodawcą o ogłoszenie upadłości Dłużnika jest wierzyciel - następuje wyłącznie na wniosek Wierzyciela. W jego ocenie Wierzyciel musiał liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów związanych z wynagrodzeniem (...) o którego powołanie wnioskował.

Mając na uwadze fakt braku rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązków ponoszenia kosztów wynagrodzenia (...) Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie w/w przepisów.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości wierzyciel – wnioskodawca (...) Sp. z o. o. w R. zarzucając mu :

- naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 351 kpc w zw. z art. 35 prawa upadłościowego i naprawczego poprzez błędne ich zastosowanie przez sąd i wydanie na ich podstawie przedmiotowego postanowienia, mianowicie brak legitymacji sądu do uzupełnienia postanowienia, a także dwutygodniowego terminu na jego wniesienie oraz jakichkolwiek podstaw do uzupełnienia poprawnie wydanego postanowienia z dnia 14 listopada 2014 roku, które nie może rozstrzygać która ze stron postępowania obowiązana jest je ponieść;

- naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art.108 par 1kpc w zw. z art. 35 i 162 w zw. z art. 38 ust 1 i 2 prawa upadłościowego naprawczego polegające na ich błędnym zastosowaniu, przez odejście od fundamentalnej zasady w przedmiocie ponoszenia kosztów postępowania upadłościowego wyrażonej w art. 230 , 231,234 prawa upadłościowego naprawczego tj. obciążenie kosztami postępowania wierzyciela.

Opierając się na tych zarzutach skarżący wniósł o uchylenie skarżonego postanowienia w całości względnie o zmianę poprzez umorzenie postępowania w tym zakresie lub też obciążenie tym wynagrodzeniem upadłego ; ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

W pisemnych motywach zarzucił ,że Sąd Rejonowy nie miał podstaw do zastosowania art. 351 kpc co było niedopuszczalne. Następnie podniósł , że nie ma przesłanek , aby kosztami postępowania upadłościowego ,w tym konkretnym przypadku ,obciążyć wierzyciela, skoro upadły ma środki na ponoszenie kosztów niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wskazanych poniżej.

Na początku należy zauważyć całą stanowczością, że wydane postanowienie nie znajduje oparcia, ani w stanie faktycznym niniejszej sprawie, ani w przepisach prawa.

Trafny jest zarzut naruszenia artykułu 351 kpc, albowiem zasadą jest że uzupełnienie wyroku lub postanowienia może nastąpić wyłącznie na wniosek stron nigdy z urzędu (por. orz. SN z dnia 31.12.1958 r, IV CZ 263/58).

Również w niniejszej sprawie nie będzie miał zastosowania przepis art. 108¹ kpc, który pozwala orzec o kosztach sądowy w danej sprawie również po prawomocnym zakończeniu postępowania, ale jedynie w przypadku jeżeli o całości tych kosztów sąd nie orzekł w jego toku. Jednak również i w tym przypadku sąd orzeka na wniosek zainteresowanej strony.

W związku z tym należy stwierdzić, że żaden z przywołanych powyżej przepisów nie będzie miał zastosowania w niniejszej sprawie. Konsekwencją niniejszego jest uznanie, że zaskarżone postanowienie nie znajduje podstawy prawnej przywołanej przez Sąd Rejonowy w przepisach zgodnie z art. 35 prawa upadłościowego naprawczego.

Ponadto należy podkreślić, że przywołane w pisemnym uzasadnieniu okoliczności faktyczne zostały sformułowane tak ogólnie, że Sąd Okręgowy oceniając zaskarżone orzeczenie nie mógł zweryfikować, jaki to konkretnie wniosek, i z jakiej daty i co Sąd Rejonowy miał na myśli określając go: „przy czym tylko jeden z nich tj. (...) Sp. z o. o. w R. wniósł o zabezpieczenie majątku dłużnika poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego”. Analiza akt sprawy wskazuje, że wnioski o zabezpieczenie majątku dłużnika wraz z ustanowieniem tymczasowego nadzorcy sądowego złożyli: wierzyciel Fabryka (...) spółka z o.o. w L. w wniosku o ogłoszeniu upadłości z dnia 02.01.2014r k – 105 oraz J. S. - członek zarządu (...) spółka z o.o. w L. zgłoszonego w sprawie o sygn. V GU 4/14 wniosku o ogłoszenie upadłości, którego nota bene brak w aktach sprawy. Natomiast, jeśli chodzi o wierzyciela - skarżącego (...) Sp. z o. o. w R. wniósł on jedynie wniosek z dnia 4.02.2014r o ustanowienie zarządcy przymusowego k- 292, ponowiony pismem z dnia 18 luty 2014r k- 415; co prawda w tym drugim piśmie wnioskodawca (...) Sp. z o. o. w R. wnosił również o powołanie tymczasowego nadzorcy sądowego, ale jako alternatywę, gdyby sąd nie uwzględnił jego wniosku o ustanowienie zarządcy przymusowego. Poza tym z treści protokołu sporządzonego na wstępnym zgromadzeniu wierzycieli dłużnika z dnia 4 luty 2014r (k- 279) wynika, że wnioski o zabezpieczenie majątku dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego złożyli wierzyciele: Fabryka (...) spółka z o.o. w L. i J. S..

Ta okoliczność znajduje potwierdzenie w treści sentencji wydanego przez Sąd Rejonowy postanowienia dnia 27 marca 2014 roku (k- 542) o zabezpieczeniu majątku dłużnika poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy gdzie w pkt. III Sąd oddalił wniosek wierzyciela (...) Sp. z o. o. w R. o zabezpieczenie majątku dłużnika poprzez zastosowanie zarządu przymusowego, a w jego komparycji wskazał, iż rozpoznaje wnioski wierzycieli: (...) Sp. z o. o. w R., J. S. oraz Fabryki (...) spółka z o.o. w L..

Natomiast w uzasadnieniu powyższego wprost wskazał, że rozpoznawał wniosek (...) Sp. z o. o. w R. przedmiocie ustanowienia zarządu przymusowego.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne. W związku z tym, należy podkreślić, że brak jest w aktach sprawy wniosku i to jedyne - jak określił to Sąd Rejonowy - (...) Sp. z o. o. w R., który wnosił by o zabezpieczenie majątku dłużnika poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego.

Poza tym umknęło Sądowi Rejonowemu, że w/w postanowieniem Sąd Rejonowy w pkt II wezwał dłużnika o uiszczenie kwoty czterech tysięcy złotych tytułem zaliczki w przedmiocie ogłoszenia upadłości, co uzasadnił okolicznością, że zgodnie art. 162 prawa upadłościowego naprawczego powołanemu w toku postępowania tymczasowego nadzorcy sądowemu należy się wynagrodzenie za jego czynności i prawo do zwrotu wydatków koniecznych do ich wykonania i to powoduje, że na podstawie art. 130⁴ kpc należy zobowiązać stronę, która wносиła o podjęcie czynności połączonej z

wydatkami do wniesienia takiej zaliczki (k- 544). W tej sytuacji obciążenie w tymi kosztami skarżącego należy uznać za brak konsekwencji przy rozstrzygnięciu niniejszej kwestii i wydawanie sprzecznych ze sobą orzeczeń.

Powyższe okoliczności w sposób jednoznaczny wskazują, że brak jest również podstaw faktycznych , które uzasadniałyby wydanie zaskarżonego postanowienia.

Z tych też względów Sąd Okręgowy nie odnosi się do pozostałych zarzutów naruszenia art. 230 , 231 , 234 prawa upadłościowego i naprawczego uznając ,że nie jest to celowe w realiach niniejszej sprawy.

Reasumując Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 par 1 kpc w zw. z art. 397 par 2 kpc i 35 Prawa upadłościowego naprawczego.